

Forbudet; ikke heller rammer dette Anbringelse i Tjeneste o. desl.

Det er uden Betydning for Lovens Anvendelse, om Mellemanden betinger sig Betingelse eller ikke. Ganske vist er det i Regelen kun de Mellemand, der vil gøre sig Fordel af Virksomheden, som det vil være fornødent at føre Kontrol med. Loven vilde imidlertid let kunne omgaaes, hvis man gør dens Anvendelighed afhængig af, at det godtgøres, at Mellemanden har taget eller betinget sig Vederlag, og der kan formentlig ikke være nogen Betænkelighed ved i al Almindelighed at forlange, at den, der optræder som Mellemand, har en offentlig Godkendelse. Det er kun Virksomheden som Mellemand ved selve Anbringelsen af Barnet, altsaa den Virksomhed, der gaar ud paa at udfinde et Plejehjem, at bringe Parterne sammen til Forhandling og modtage og atter udbetale Vederlagsbeløb o. a. desl., der rammes af Loven, derimod ikke Affattelsen af et Andragende om Adoption eller anden Bistand af juridisk Art, hvortil der fremdeles bør være fri Adgang.

Det bør dernæst ikke overlades det lokale Politi, men forbeholdes Centraladministrationen at give de fornødne Tilladelser. Som ovenfor berørt maa man nemlig anse det for det mest formaals-tjenlige, at den heromhandlede Virksomhed i videst mulige Omfang udføres af velgørende Foreninger som et rent filantropisk Foretagende, og Justitsministeriet vil derfor søge at virke hen til, at Tilladelse væsentlig kun gives de det bekendte Foreninger. For nu at kunne opnaa dette og for at kunne overskue, i hvilket Omfang det vil være nødvendigt ogsaa at give Tilladelse til andre, uden hvilket Overblik den hele paatænkte Ordning ikke vil kunne gøre den tilsigtede Nytte, har man ment, at Afgørelsen i alle Tilfælde bør forbeholdes Justitsministeren. Denne vil da naturligvis gennem det lokale Politi skaffe sig alle fornødne Oplysninger for at kunne bedømme, om en søgt Til-

ladelse vil kunne meddeles en Forening eller Enkeltperson. Faste legale Betingelser for Tilladelses Meddelelse til en Forening behøver formentlig ikke at opstilles. For at kunne give Tilladelse til Enkeltpersoner bør der derimod i Loven fastsættes visse Mindstemaal. Forslaget gaar i saa Henseende ud paa, at vedkommende skal have dansk Indfødsret, og saaledes have nogen Tilknytning til Landet; endvidere forlanges det, at han skal have naaet en vis Modenhed (25 Aar), og at han ikke blot ikke er straffet, men at han har ført en fuldt ud retskaffen Vandel; da endelig Penge bør kunne betros ham, og han bør være i Stand til at afholde de med Forretningens behørig Drift fornødne Udgifter, maa Tilladelse ikke gives den, der nyder Understøttelse af det offentlige Fattigvæsen eller har nydt saadan Understøttelse, naar denne ikke er tilbagebetalt.

For dernæst straks at kunne forhindre mulige Misbrug af en given Tilladelse, bør denne til enhver Tid kunne tilbagekaldes af Justitsministeren, hvad enten den er given til en Forening eller til en Enkeltperson.

Hvilke nærmere Regler, der skal iagttages af den, der har faaet Tilladelsen, og hvorledes den fornødne Kontrol med Virksomheden skal føres, overlades det rettest til Administrationen at fastsætte. Reglerne herom vil da bedre kunne afpasses efter Behovet, ligesom de vil kunne faa forskelligt Indhold, eftersom det er en velgørende Forening eller en rent forretningsmæssig Virksomhed, man staar overfor.

ad § 2.

Af Hensyn til Vigtigheden af Lovens Overholdelse og til den Skade, som Overtrædelser af Loven eller af de i Henhold til denne meddelte Forskrifter vil kunne volde baade i Almindelighed og for de enkelte Personer, har man ment, at Straffens Mindstemaal bør sættes til en Bøde af 50 Kr. og at Bødestrafpen bør kunne stige til 500 Kr.